

# Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 328.

Tredie Session.

94de Møde.

Tirsdagen den 9de Marts.

(Fortf.)

**David** (fortsat): Jeg turde maaskee ikke møde saa megen Modsigelse, naar jeg erindrer Dem om, at de samme Underhandlere ogsaa vare instruerede om at indrømme de samme sælles Gjenstande, inclsuive Kieler Universitetet, for Slesvig og Holsteen, som Stipulation i den Fredstractat, som man søgte at opnaae i 1849, og derpaa grundedes dog ikke den Anklage, som man nu vil reise. Jeg troer ikke, at dette vil kunne modsiges. Jeg troer ligesaa lidt, at det vil kunne modsiges, naar jeg gjør opmærksom paa, at i en Memoire, som i 1850 blev givet af Greve Spønneel til Fyrst Schwarzenberg og Greve Manteuffel, hedder det, at det er paa Grund af den offentlige Mening i Tydskland, at man ikke har foreslaaet Armeens Genhed („Par égard à l'opinion publique en Allemagne on n'a pas proposé l'unité de l'armée de Holstein et du Lauenbourg avec celle du Dannemark...“). Jeg refererer kun, jeg dømmer ikke; men jeg siger, at det er mig et tydeligt Beviis paa, at det hele Spørgsmaal er et reent personligt Spørgsmaal, fordi Bestemmelser, som nu mødes med saa megen Mishag, tidligere ikke have vaakt det samme Mishag og den samme Betænelighed, uagtet jeg ikke kan nægte, at flere af dem dog altid kunne have fremkaldt Betæneligheder og Tvivl, om de ogsaa ere absolut nødvendige og hensigtsmæssige; men jeg tilføier, at man skal indrømme de europæiske Forhold, som lidt efter lidt have tvunget os ind paa den Bane, som vi nu gaae paa, deres fulde Betydning, og det glæder mig, at jeg ogsaa i denne Henseende, hvad jeg saa gjerne gjør, kan støtte mig til en Udtalelse af det høiærværdige Med-

lem for Maribo; thi Ingen har mere indtrængende end han indskærpet Thinget, hvad Betydning de europæiske Begivenheder have paa Ordningen af vore Forhold, og hvilken Fare det er for en Stat, saa lille som Danmark, ikke at lægge Vægt herpaa. Et andet Punkt, som efter Kundgjørelsen af 28de Januar har vaakt saa megen Betænelighed og Modstand, er, at Toldeenheden er holdt i Udset som Noget, der naturligen hørte med til Heelstaten; jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, og tvivler ikke om, at Formanden vil tillade mig at citere, hvad der staaer i Noten af 28de Februar 1851, som Thinget har kjendt over i et Aar, til den danske Gesandt Bülow i Frankfurt, og De ville da see, om det er en Tanke, som nu fremtræder for første Gang, eller om man ikke tvertimod har anseet Toldeenheden for en nødvendig Folge af Heelstaten.

**Formanden:** Jeg maa gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at jeg ingenlunde kan ansee mig bemyndiget til at give en saadan Tilladelse. Der er en stor Deel Actstykker, hvilke ikke kunne betragtes som hemmelige alle rede af den Grund, at de have staaet afstrykte i flere tydske Blade, og forsaavidt det er et Actstykke af denne Art, hvilket den ærede Rigsdagsmand jo maa vide, kan der naturligviis Intet være til Hinder for at citere det, men, forsaavidt Dplysningerne tages fra Actstykker, som ere overgivne Rigsdagen under Forbehold af, at Indholdet holdes hemmeligt, er det en Nødvendighed, at dette Forbehold ogsaa iagttages.

**David:** Saa er jeg nødt til at indskrænke de Bemærkninger, som jeg kunde have at gjøre til denne Deel af Sagen, til hvad jeg allerede har fremført. Det maa ogsaa være et klart Beviis paa, hvor mislig den Sag maa være, som man her er kommen til, naar Forsvaret